

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010072
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010072.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a členov senátu JUDr. Milana Straku a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., XX.XX.XXXX C. D., pre zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b)

Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 21. mája 2025, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20T/7/2025 zo dňa 19. marca 2025 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20T/7/2025 zo dňa 19. marca 2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby v okrese Partizánske a všade tam, kde sa pohyboval až do dňa 18.09.2024 do 22:20 h., kedy mu ako zadržanej podozrivej osobe bola podľa § 102 Trestného poriadku vykonaná osobná prehliadka, počas ktorej bola u obžalovaného nájdená plastová striekačka s obsahom kryštalickej látky svetlo-hnedej farby s hmotnosťou 2,728 g, v ktorej bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou 77,9 % hmotnostných, čo predstavuje 2.125 mg absolútneho metamfetamínu a plastové vrečko s obsahom kryštalickej látky svetlo-hnedej farby s hmotnosťou 0,680 g, v ktorej bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou 58,5 % hmotnostných, čo predstavuje 398 mg absolútneho metamfetamínu, teda obžalovaný neoprávnene vo väčšom množstve prechovával pri sebe psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), pričom metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení.

Za to bol odsúdený:

podľa § 171 odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, aplikáciou § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 6 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 74 odsek 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal vo vzťahu k výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a ochranných opatreniach odvolanie obžalovaný, ktoré následne písomne odôvodnil sám, aj prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa názoru obžalovaného okresný súd nedostatočne zohľadnil zásady ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák. a mohol mu byť uložený aj miernejší trest. Predovšetkým je významnou skutočnosťou, že na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu zo skutku uvedeného v obžalobe, dokonca bol ochotný uzavrieť dohodu o vine a treste. V prípravnom konaní bol nezákonne zadržaný, pretože na zadržanie osoby podľa § 85 ods. 1 Tr. por. je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora a tento nebol vopred daný. Uvedenú nezákonnosť okresný súd doposiaľ žiadnym relevantným spôsobom nevyhodnotil. Ďalej obžalovaný poukázal na to, že rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012 zo dňa 24. januára 2012, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu, a pre ktorý došlo k úprave trestnej sadzby z dôvodu opätovne spáchaného zločinu, resp. k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. v aktuálne účinnom znení, mal okresný súd vyhodnotiť v kontexte momentálneho nastavenia spoločnosti, ktorá sa na základe určitého dejinného vývoja už nepozera na tento skutok spáchaný pred štrnástimi rokmi ako na zločin, ale už iba ako na prečin. Keďže predchádzajúci náhľad je prekonaný, nie je možné u obžalovaného aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3

Tr. zákona. Hoci zákonodarca opomenul jasne právne upraviť situáciu ohľadom už vykonaných trestov, ktoré by už dnes boli oveľa miernejšie právne posudzované, je možné aplikovať ustanovenie § 438j Tr. zák., a na základe logiky rozšíriť jeho aplikáciu aj na situácie už vykonaných trestov, ak tieto tresty ovplyvňujú ukladanie trestov v súčasnosti, ako je to aj v prípade obžalovaného. Za týchto okolností mohol okresný súd napraviť neprimeranú prísnosť zákona aj použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., a trest obžalovanému výrazne znížiť. Okresný súd tiež pri úvahách o spravodlivej výmere trestu nedostatočne prihliadol na množstvo metamfetamínu, ktorý obžalovaný prechovával, keď hmotnosť mu zaistenej drogy 3,4 g je pri dolnej hranici rozpätia väčšieho množstva v zmysle § 135d písm. b) Tr. zák., a rovnako keď neprihliadol na stav závislosti obžalovaného od tejto drogy, keď v čase skutku bol v rozhodnom štádiu závislosti od metamfetamínu, a aj preto mal pri sebe také množstvo drogy. Na základe týchto skutočností obžalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a ochranných opatreniach a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu 36 mesiacov, počas ktorej mu uloží zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť zamestnať sa a podrobiť sa sociálnemu výcviku v spolupráci s probačným a mediačným úradníkom. Obžalovaný tiež navrhol uložiť mu peňažný trest vo výmere 500 eur a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou. Na uloženie ochranného dohľadu nie sú splnené zákonné podmienky, okresný súd ani riadne neodôvodnil jeho uloženie, preto ho obžalovaný navrhol zrušiť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok, prokurátor krajskej prokuratúry právom konečného návrhu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a opodstatnený vo všetkých jeho výrokoch, a preto odvolanie obžalovaného navrhuje podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného právom konečného návrhu poukázal na ich odvolanie a písomné odôvodnenie odvolania. Stotožnil sa tiež s odôvodnením odvolania, ktoré podal obžalovaný a navrhol krajskému súdu, aby rozhodol tak, ako je uvedené v záveroch písomného odôvodnenia odvolania. Obžalovaný sa právom konečného návrhu stotožnil s tým, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1

Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného hoci je prípustné, podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodné.

Krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním, a ktorého správnosť krajský súd by teda ani nemohol preskúmať z dôvodu, že prvostupňový okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny (podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.) v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por., následne postupoval v súlade s Trestným zákonom, keď uložil obžalovanému trestnoprávnu sankciu v zmysle všeobecných zásad na ukladanie sankcií

a trestov podľa § 33a a § 34 Tr. zák., vrátane relevantného použitia ustanovení o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach, keď správne identifikoval u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. (priznanie a úprimné oľutovanie spáchaného trestného činu a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (recidíva trestnej činnosti). Následne okresný súd dôvodne aplikoval ustanovenie o opätovnom spáchaní zločinu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za zločin rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012 (rovnako drogová trestná činnosť), čím došlo k obligatórnemu zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby zločinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. o jednu tretinu, teda okresný súd vychádzal pri úvahách o primeranom a spravodlivom treste odňatia slobody zo zákonného rozpätia 2 roky 8 mesiacov až 6 rokov. Následne okresný súd veľmi podrobne a zrozumiteľne vysvetlil, akú úvahy ho viedli k uloženiu trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky, keď poukázal na to, že obžalovaný opakovane pácha (okrem inej trestnej činnosti) drogovú trestnú činnosť, za ktorú mu boli už ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, a rovnako mu boli opakovane ukladané aj ochranné protitoxikomanické liečenia, no ani výkon trestu a absolvovanie liečenia nevedlo u obžalovaného k očakávanej náprave v tom zmysle, aby už drogy neužíval ani nepáchal trestnú činnosť a začal žiť riadny život bez ubližovania sebe aj ostatným. Práve naopak, vo vzťahu k užívaniu drog u neho znalec aktuálne zistil závislosť od metamfetamínov v rozhodnom štádiu, závislosť od opiátov a abúzus kanabinooidov bez závislosti. Okresný súd dôvodne poukázal aj na to, že nebolo potrebné ukladať obžalovanému prísnejší trest, keď zohľadnil prevahu poľahčujúcich okolností, vzorné správanie obžalovaného počas výkonu väzby, t. j. po spáchaní skutku a množstvo zaistenej drogy. Správnosti a zákonnosti napadnutého rozsudku nasvedčujú aj zvyšné výroky o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženía (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.), uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou (§ 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák.) a výrok o uložení ochranného dohľadu (§ 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák.), ktorý je v danom prípade skutočne opodstatnený preukázanými skutočnosťami o osobe obžalovaného a jeho predchádzajúcom živote.

Okresný súd sa dostatočne vysporiadal aj s obhajobnými námietkami obžalovaného, ktoré sa v rámci odvolacieho konania opakovali. Aj krajský súd je toho názoru, že neboli v danom prípade splnené zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože súd môže pristúpiť k aplikácii tohto ustanovenia len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú, a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto výnimočnosť a neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

Krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného nebolo dôvodné mimoriadne znížiť trest odňatia slobody, nakoľko žiadne okolnosti mimoriadneho významu v jeho prípade zistené neboli. Neboli tu prítomné ani okolnosti, ktoré by výraznejšie vybočovali z obvyklých prípadov, a preto by odôvodňovali zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na nedokonalosť Trestného zákona v súvislosti s posudzovaním opätovného spáchania zločinu obžalovaným v danom prípade, je nutné uviesť, že nesúhlas obžalovaného so znením legislatívy medzi mimoriadne okolnosti, ktorými by mohol súd odôvodniť použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. určite nepatrí. Rovnako nebolo možné postupovať analogicky podľa § 438j Tr. zák., a to jednak z dôvodu, ktorý už vysvetlil vo svojom písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, a tiež z toho dôvodu,

že analógia v trestnom práve v otázkach druhu, výšky a podmienok ukladania trestov a ochranných opatrení, t. j. v hmotnoprávných ustanoveniach nie je prípustná. Navyše treba pripomenúť, že aktuálna právna úprava už zmiernila posudzovanie spáchania opätovného zločinu v tom zmysle, že zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby sa vykoná už iba o jednu tretinu, namiesto zvýšenia jednej polovice, ako tomu bolo v znení Trestného zákona účinného do 15. marca 2024. K odvolacej námietke obžalovaného spočívajúcej v tom, že mal byť v prípravnom konaní nezákonne zadržaný, pretože na zadržanie osoby podľa § 85 ods. 1 Tr. por. je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora, ktorý poskytnutý nebol, krajský súd uvádza, že zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 18.09.2024 na č. I. 9 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obžalovaný bol zadržaný dňa 18.09.2024 o 21.25 hod. podľa § 85 ods. 3 Tr. por. (v zápisnici je chybné uvedené odsek 1, pravdepodobne z dôvodu pisárskej chyby), ktorému predchádzalo obmedzenie jeho osobnej slobody príslušníkmi polície podľa § 85 ods. 2 Tr. por. dňa 18.09.2024 o 19.45 hod. O zadržaní obžalovaného bol informovaný prokurátor dňa 18.09.2024 o 21.30 hod. Z uvedeného vyplýva, že hoci došlo v zápisnici o zadržaní k pisárskej chybe, vo vzťahu k zadržaniu obžalovaného bol dodržaný zákonný postup v zmysle ustanovení § 85 ods. 2 a ods. 3 Tr. por., a teda nešlo o zadržanie podozrivej osoby postupom podľa § 85 ods. 1 Tr. por., kedy by sa vyžadoval predchádzajúci súhlas prokurátora. Napokon k návrhu obžalovaného na uloženie mu iba podmieneného trestu odňatia slobody, resp. alternatívneho druhu trestu krajský súd uvádza, že takto uložený trest by bol neprimeraný, nespravodlivý, a teda nezákonný, pretože by bol uložený v rozpore so všetkými zásadami ukladania trestov a úplne by sa minul svojmu účinku. Obžalovaný, ako osoba, ktorá kontinuálne už dvadsať rokov pácha trestnú činnosť, by si namiesto absurdných očakávaní od súdu, po opätovnom spáchaní trestnej činnosti, mal konečne uvedomiť škodlivosť páchania trestnej činnosti a svoju zodpovednosť, ktorú voči spoločnosti má.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, krajský súd v ďalšom odkazuje na písomné odôvodnenie rozsudku okresného súdu, pretože sa s jeho argumentáciou bezvýhradne stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené, a teda na skutočnosť, že napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch správny a zákonný, krajský súd zamietol nedôvodné odvolanie obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.